

Беніто Муссоліні - Дуче Великої Італії

Беніто Муссоліні — італійський політичний діяч, фашистський диктатор Італії з 1922 по 1943 роки.

Він сконцентрував всю владу в своїх руках як провідник Фашистської партії та спробував створити Італійську імперію, яка була б у військовому союзі з гітлерівською Німеччиною. Поразка Італії у Другій Світовій війні привела також до втрати влади Муссоліні.

Ранні роки

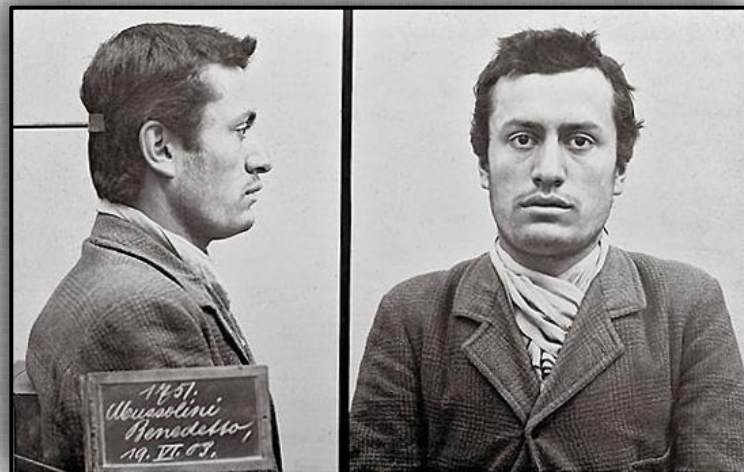

Беніто Амількаре Андреа Муссоліні народився 29 липня 1883 року у Предапіо, в Романьї. Його батько Алессандро був ковалем, мати Роза — шкільною вчителькою.

Його назвали Беніто в честь мексиканського реформатора-президента Беніто Хуареса. Дитячі роки Беніто Муссоліні нічим особливим не були відзначені. Правда, він навчився добре грати на скрипці.

Отримавши у 1901 році освіту вчителя початкових класів, 1902 року він емігрував в Швейцарію. Не маючи можливості знайти там постійну роботу, був арештований за бродяжництво та депортований. Повернувшись до Італії, пішов до армії. Після декількох сутичок з поліцією у 1908 році пішов працювати до газети в австрійському містечку Тренто.

**Муссоліні після арешту.
Фото швейцарської поліції, 1903 р.**

Повернувшись на батьківщину Беніто Муссоліні почав займатися журналістикою і літературою, працював вчителем. У цей же час він працює над капітальною працею з історії філософії. Популярність Муссоліні зростає. Він обраний головним редактором соціалістичної газети "Аванті!". Незадовго до початку Першої світової війни виступає з лекціями "Соціалізм сьогодні і завтра", "Від капіталізму до соціалізму". Вперше Беніто Муссоліні назвали «Дуче» (від італ. Вождь) в 24-х річному віці.

Народження фашизму

Початок Першої світової війни змінив долю майбутнього дуче. За пропаганду серед народу ідеї участі у війні в жовтні 1914 року Муссоліні був виключений із Соціалістичної партії.

Після війни багато фронтовиків, які розчарувалися у війні, особливо політично малограмотні і схильні у всіх бідах звинувачувати парламент і демократію, а також прагнули воєнізувати цивільне життя. Беніто Муссоліні підігравав їм, стверджуючи: "Я завжди був упевнений в тому, що для порятунку Італії треба розстріляти кілька десятків депутатів. Я вірю, що парламент - бубонна чума, отруйна кров нації. Її потрібно винищити". У березні 1919 року Муссоліні збирає своїх прихильників у "Союз боротьби" - "fashio di combattimento". (Звідси і пішло "фашизм"). Головною метою Союзу проголошена боротьба за інтереси нації.

Він пройшов до парламенту 1921 року, ставши членом правого крила. Фашисти формували озброєні загони, щоб тероризувати колишніх соратників Муссоліні – соціалістів. Влада рідко коли втручалася.

31 жовтня 1922 року Муссоліні став наймолодшим прем'єр-міністром в історії Італії.

Фашистська диктатура

Мусоліні запровадив жорстку цензуру та змінив виборчі методи. Вміло використовуючи свій абсолютний контроль над пресою, він поступово побудував собі імідж «Провідника», людини, яка завжди має рацію та може вирішити всі проблеми політики та економіки. Італія швидко перетворилася на поліцейську державу. З тими, хто намагався чинити йому опір, дуче був безжалісний.

Під диктаторством Муссоліні парламентську систему було практично скасовано. Закони довільно переписувалися. Всі вчителі в школах та університетах мали присягати на вірність фашистському режиму. Муссоліні сам призначав редакторів всіх газет, а кожний журналіст мусив мати сертифікат від фашистської партії, щоб мати можливість працювати за професією.

Будь-які спроби протистояти фашизму були марними.

Військова агресія

1935-го року він допоміг створити антигітлерівський фронт, щоб захистити незалежність Австрії. Але його успішній війні проти Абіссинії (Ефіопії) чинила опір Ліга націй, і він був змушений шукати союзу з нацистською Німеччиною, яка вийшла з Ліги 1933-го року. Його активне втручання в Громадянську війну в Іспанії у 1936 – 1939-х рр. на боці генерала Франциско Франко виключило будь-яку можливість примирення з Францією та Великобританією.

«Вісь» з Німеччиною отримала фактичне підтвердження у вигляді «Сталевого пакту» з Гітлером у травні 1939-го року. Явно будучи підпорядкованим партнером, Муссоліні вслід за нацистами запровадив нацистську політику, яка призвела до переслідування євреїв та створення системи апартеїду в Італійській імперії.

Друга Світова війна

З наближенням Другої світової війни Муссоліні оголосив про свій намір приєднати Мальту, Корсику та Туніс. У квітні 1939 року, після недовгої війни, він окупував Албанію. Хоча протягом 15-ти років Муссоліні проповідував принади війни та військову готовність Італії, його війська були абсолютно не готові, коли вторгнення Гітлера в Польщу призвело до Другої світової війни. Муссоліні вирішив не втручатися, доки не стане ясно, хто виграє. Він оголосив війну тільки в червні 1940-го року, сподіваючись, що війна триватиме не довше кількох тижнів. Його напад на Грецію в жовтні продемонстрував, що він нічого не зробив для підготовки ефективної військової машини. Однак, йому нічого не залишалося, крім слідом за Гітлером проголосити війну Радянському Союзу в червні 1941 року та Сполученим Штатам Америки в грудні 1941 року.

Слідом за поразками італійців на всіх фронтах та після висадки англо-американських військ у Сицилії 1943 року, більшість соратників Муссоліні відвернулася від нього на Великій фашистській раді 25 липня 1943 року. Це дозволило королю відправити його у відставку та заарештувати.

Останні роки життя

25 квітня 1945 року Комітет Національного Звільнення прийняв остаточне рішення щодо Муссоліні і віддав наказ стратити його, як тільки його буде схоплено.

28 квітня Муссоліні разом з своєю коханкою Клареттою Петаччі був страчений комуністичним партизанським загonom. Їх розстріляли на місці разом з ескортом у 16 осіб. Розповідали, що Кларі Петаччі партизани запропонували свободу, але вона з гордістю відповіла, що хоче розділити долю коханого.

Тіла страчених були вкинуті у вантажівку і доставлені до Мілану. Наступного дня тіла були вивішені в *Piazzale Loreto* (Мілан) разом з тілами інших фашистів, на глум натовпу. Після того тіло Муссоліні було перевезено до Предаппіо та поховане у фамільній каплиці.

Беніто пережила його дружина Донна Ракеле, два сини Вітторіо та Романо Муссоліні та дочка Едда. Третій син, Бруно, загинув під час випробувань військового літака.

Онучка Муссоліні Алессандра, дочка Романо Муссоліні, наразі є депутатом в Республіканській палаті.

Зображення Муссоліні у вигляді сфінкса, створене солдатами після перемоги в Ефіопії

Пам'ятний знак на місці розстрілу Муссоліні

Поштова марка «Два народи - одна боротьба» з профілем Муссоліні.

ЦИТАТИ

- «Колесо історії повертається лише кров'ю.»
- «Правда в тому, що люди втомилися від свободи.»
- **Війна - нормальний стан для людей.**
- **Якщо я йду вперед, йдіть за мною! Якщо я відступлю, вбийте мене! Якщо я помру, помститься за мене!**
- **Краще прожити день левом, ніж сто років вівцею.**
- **Речі, вимовлені народу, необхідні, щоб викликати ентузіазм для війни.**

Над презентацією працювала Шидловська Юлія